

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 12665/2023
28.02.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић, Радославе Мађаров, Бранке Дражић и Драгане Бољевић, чланова већа, у парници тужиоца ЈП за газдовање шумама „Србијашуме“ Београд, Шумско газдинство „Врање“ из Врања, чији је пуномоћник Мирослав Нешић, адвокат из ..., против туженог АА из ..., чији је пуномоћник Игор Анђелковић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог, изјављеној против пресуде Вишег суда у Врању Гж 128/22 од 09.12.2022. године, у седници већа одржаној 28.02.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији туженог, изјављеној против пресуде Вишег суда у Врању Гж 128/22 од 09.12.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог, изјављена против пресуде Вишег суда у Врању Гж 128/22 од 09.12.2022. године.

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев тужиоца за накнаду трошкова на име одговора на ревизију.

Образложење

Пресудом Основног суда у Бујановцу П 661/19 од 18.11.2021. године, ставом првим изреке, обавезан је тужени да исплати тужиоцу на име накнаде штете по утврђеном мањку решењем тужиоца број ... од 27.03.2017. године, износ од 67.507,28 динара, са законском затезном каматом од дана подношења тужбе 10.05.2017. године до исплате. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да исплати тужиоцу на име трошкова парничног поступка износ од 120.200,00 динара, са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате.

Пресудом Вишег суда у Врању Гж 128/22 од 09.12.2022. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена пресуда Основног суда у Бујановцу П 661/19 од 18.11.2021. године у ставу првом изреке. Ставом другим изреке, преиначена је одлука о трошковима поступка садржана у ставу другом изреке наведене првостепене пресуде, тако што је обавезан тужени да исплати тужиоцу на име

трошкова парничног поступка износ од 112.200,00 динара, а на износ од 103.000,00 динара и законску затезну камату од дана извршности пресуде до исплате. Ставом трећим изреке, одбијен је као неоснован захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију као посебну, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној у смислу члана 404. Закона о парничном поступку.

Тужилац је благовремено поднео одговор на ревизију.

Према члану 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 18/20 – у даљем тексту: ЗПП), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Из наведеног произилази да су законом изричито прописани додатни, посебни услови под којима ревизијски суд може изузетно дозволити ревизију и одлучити о овом правном леку и онда када ревизија није дозвољена на основу члана 403. ЗПП.

Истицање погрешне примене материјалног права представља законски разлог за изјављивање посебне ревизије, искључиво уколико због погрешне примене материјалног права у другостепеној одлуци постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

Предмет тужбеног захтева је исплата на име накнаде штете прозорокована на раду у износу од 67.507,98 динара, утврђене решењем тужиоца број 1022 од 27.03.2017. године, којом је обавезан тужени да накнади послодавцу применом члана 154. став 1. Закона о облигационим односима и 163. став 1. Закона о раду.

Имајући у виду садржину тражене правне заштите и разлоге на којима је заснована правноснажна пресуда у примени материјалног права на утврђено чињенично стање, према оцени Врховног суда у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права, с обзиром на то да је одлука о тужбеном захтеву заснована на примени одговарајућих одредаба материјалног права. Наводи ревизије који се односе на оцену доказа и утврђено чињенично стање, не могу се узети у разматрање код испитивања услова за изузетну дозвољеност ревизије, јер то нису разлози ни за редовну ревизију, према одредби члана 407. став 2. ЗПП, изузев у случају члана 403. став 2. ЗПП, као ни за посебну ревизију, чија је дозвољеност условљена испуњењем услова прописаних у члану 404. став 1. ЗПП.

Из наведених разлога, Врховни суд је оценио да нису испуњени услови да се у овој парници дозволи одлучивање о ревизији туженог, као изузетно дозвољеној и на основу члана 404. став 2. ЗПП одлучио као у ставу првом изреке овог решења.

Испитујући дозвољеност ревизија у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Тужба је поднета 09.05.2017. године. Вредност предмета спора износи 67.507,98 динара.

Према члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о спору који се односи на новчано потраживање у коме вредност предмета спора побијаног дела на име главног тужбеног захтева не прелази меродавну вредност за дозвољеност ревизије у динарској противвредности од 40.000 евра, то је Врховни суд нашао да ревизија туженог није дозвољена применом члана 403. став 3. ЗПП.

Из наведеног разлога, Врховни суд је применом члана 413. ЗПП одлучио као у ставу другом изреке.

Трошкови на име одговора на ревизију нису били потребни сходно члану 154. став 1. ЗПП, због чега је одбијен као неоснован захтев тужиоца за накнаду трошкова на име одговора на ревизију.

Из наведеног разлога, Врховни суд је применом члана 165. став 1. ЗПП одлучио као у ставу трећем изреке.

**Председник већа-судија
Јелица Бојанић Керкез, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић